

Definitsioonid

Temperatuur: Mõõt, mis näitab objekti või keskkonna soojust või külmust, tavaliselt mõõdetuna kraadides (Celsius, Fahrenheit või Kelvin). See näitab aine osakeste keskmist kineetilist energiat.

Termomeeter: Seade, mida kasutatakse temperatuuri mõõtmiseks. Tavaliselt koosneb see vedelikust (nt elavhõbe või alkohol), mis laieneb või tõmbub kokku temperatuurimuutuste tõttu.

Ilm: Atmosfäärilised tingimused teatud kohas kindlal ajahetkel, sealhulgas tegurid nagu temperatuur, õhuniiskus, sademeid, tuul ja pilvisus.

Kliima: Ilmastikuolude pikaajaline muster kindlas piirkonnas pikemate ajavahemike jooksul (tavaliselt 30 aastat või rohkem), sealhulgas keskmine temperatuur, õhuniiskus ja sademehulk.

Sulatamine: Protsess, mille käigus tahke aine muutub vedelikuks, kui seda kuumutatakse temperatuurini, kus tema molekulid saavad piisavalt energiat, et murda oma fikseeritud asendid (nt jää muutub veeks).

Külmumine: Protsess, mille käigus vedelik muutub tahkeks, kui tema temperatuur alandatakse ja molekulid kaotavad piisavalt energiat, et jääda oma kohale (nt vesi muutub jääks).

Aurustumine: Protsess, mille käigus vedelik muutub gaasiks, tavaliselt pinna lähedal, temperatuuritõusu tõttu, kui molekulid saavad piisavalt energiat, et vedelikust põgeneda.

Sublimatsioon: Protsess, mille käigus tahke aine muutub otse gaasiks, ilma vedeliku faasi läbimata, tavaliselt siis, kui aine kuumutatakse ja tema molekulid saavad piisavalt energiat, et vabaks pääseda (nt kuivjää muutub süsinikdioksiidi gaasiks).

Keemine: Kiire vedeliku aurustumine, kui see saavutab teatud temperatuuri, mida nimetatakse keemistemperatuuriks, kus vedelik muutub gaasiks kogu vedelikus (nt vesi muutub auruks).

Kondenseerumine: Protsess, mille käigus gaas jahtub ja muutub tagasi vedelikuks, tavaliselt siis, kui gaasi molekulid kaotavad energiat ja liituvad omavahel (nt veeamiste muutumine tilkadesse külmal pinnal).

Aurustumine: Protsess, mille käigus vedelik muutub gaasiks. See sisaldab nii aurustumist (pinntasandil) kui ka keemist (kogu vedelikus).

Funded by
the European Union

Põlemine: Keemiline reaktsioon, kus aine reageerib hapnikuga, vabastades energiat soojuse ja valguse kujul, mida nähakse sageli põletamisel (nt puidu põlemine tulekahjus).

Hapnik - O_2 : Värvitu, lõhnatu gaas, mis on vajalik hingamiseks loomadel ja taimedel. See moodustab umbes 21% Maa atmosfäärist ja on seotud põletamis- ja oksüdeerimisreaktsioonidega.

Süsinikdioksiid - CO_2 : Värvitu, lõhnatu gaas, mida toodetakse hingamise käigus loomadel ja taimedel, samuti fossiilkütuste põlemisel. See on suur kasvuhoonegaas, mis soodustab globaalset soojenemist ja mida taimed kasutavad fotosünteesis.